

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 324/2026
25.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Јовице Ковачевића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Сремској Митровици Кв бр.340/25 од 11.12.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 бр.2217/25 од 13.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 25. марта 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Јовице Ковачевића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Сремској Митровици Кв бр.340/25 од 11.12.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 бр.2217/25 од 13.01.2026. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Кв бр.340/25 од 11.12.2025. године, одбијен је као неоснован захтев законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Јовице Ковачевића за понављање кривичног поступка окончаног пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К бр.2/23 од 19.12.2023. године, које је преиначена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.120/24 од 08.05.2024. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 бр.2217/25 од 13.01.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Вишег суда у Сремској Митровици Кв бр.340/25 од 11.12.2025. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Јовица Ковачевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, конкретно због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијана решења, тако што ће усвојити захтев за понављање поступка, или да побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног, као разлог подношења, наводи повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и с тим у вези истиче да су судови погрешно применили закон када су одбили захтев за понављање кривичног поступка, обзиром да се комисија вештака, коју је суд поставио својом наредбом како би утврдила да ли је код окривљеног током трајања поступка постојало теже нарушавање здравља, изјаснила да се дефинитиван одговор на то питање не може дати без додатне дијагностике, а којим закључком су вештаци, према ставу одбране, учинили могућом варијанту да окривљени не може да издржава казну у затворским условима, а због чега је суд био дужан да дозволи понављање поступка у којем би наредио да се спроводу неопходне радње у погледу додатне дијагностике окривљеног. Изложеним наводима захтева, по оцени Врховног суда, оспоравају се разлози суда за одбијање предлога за понављање поступка и указује на погрешну примену одредбе члана 473. став 1. тачка 6) ЗКП.

Надаље, бранилац у поднетом захтеву наводи да је нејасан закључак првостепеног суда – да околности здравственог стања окривљеног, иако нове, нису такве да би исте довеле до другачије одлуке блажег кажњавања, да је нејасна и тврдња суда да приликом издржавања казне затвора окривљени има право на здравствену заштиту, као и да је првостепено решење противречно самом себи обзиром да на страни 4 образложења констатовано да је код окривљеног дошло до знатног погоршања здравственог стања након правноснажно окончаног поступка, док на последњој страни закључује да здравствено стање окривљеног не може да се окарактерише као тешко нарушавање здравља, којим наводима указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како, дакле, бранилац окривљеног у поднетом захтеву само формално истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док у суштини наводима захтева нижестепена решења побија због повреде закона из члана 473. став 1. тачка 6) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, које повреде у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају законом прописани разлог за подношење овог ванредног правног лека

окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић